

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 571

гр. Стара Загора, 28.04.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми април през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова-Янчева

Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

като разгледа докладваното от Атанас Д. Атанасов Въззивно частно гражданско дело № 20265500500255 по описа за 2026 година

Производството е по реда на чл.274, ал.1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) и сл.

Образувано е по частна жалба на „В. и к.“ ЕАД, ЕИК № ***, със седалище и адрес на управление: гр. Б., ***, представлявано от законния си представител Ц.М. – изпълнителен директор, действащ чрез юрк. В.А., срещу протоколно определение рег.№ 2319/16.12.2025 г., постановено по гр.д. № 3110/2025 г. по описа на Районен съд – Стара Загора, с което е прекратено частично производството по делото по отношение на претенцията за заплащане на незаплатена питейна вода, отведена и пречистена вода, претендирана за отчетен период от 30.04.2024 г. до 04.04.2025 г, ведно с натрупаните лихви за забава за периода от 25.04.2024 г. до 04.04.2025 г.

Частният жалбоподател излага доводи за неправилност на обжалваното определение и претендира неговата отмяна и връщане на делото за продължаване на съдопроизводствените действия, както и за присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

В законоустановения срок ответникът по частната жалба – Областен управител на област Стара Загора, представляван от юрк. И.Р., е подал отговор, с който я е оспорил като неоснователна.

Въззивният съд, след като обсъди твърденията и възраженията на страните и материалите от първоинстанционното дело, намери за установено от фактическа страна следното:

Първоинстанционното производство е образувано по искова молба на „В. и к.“ ЕАД, ЕИК № ***, със седалище и адрес на управление: гр. Б., ***, представлявано от законния си представител Ц.М. – изпълнителен директор, срещу Областен управител на област Стара Загора, с която е предявен иск за

установяване на вземането за сумите от 508,27 лв. - незаплатена цена на В и К услуги за отчетен период от 31.07.2018 г. до 11.07.2024 г., и от 34,48 лв. – обезщетение за забава върху главниците за периода от 25.08.2024 г. до 04.04.2025 г., за което е била издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д.№ 1759/2025 г. по описа на Районен съд – Стара Загора.

С подадения отговор на исковата молба ответникът е оспорил претенцията за претендираното вземане за периода от 31.07.2018 г. до 31.03.2022 г. като погасена по давност, а претенциите за главница за периода от 30.04.2022 г. до 11.07.2024 г., ведно с натрупаните лихви за забава за периода от 25.08.2024 г. до 04.04.2025 г. е признал като основателни.

Идентично е съдържанието на изявлението на Областен управител на област Стара Загора и в подаденото от него възражение по чл.414 от ГПК по ч.гр.д.№ 1759/2025 г. по описа на Районен съд –Стара Загора.

С разпореждане от 27.05.2025 г. заповедният съд е дал указания на „В. и к.“ ЕАД за предявяване на установителен иск за вземането, „...за което е издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК, в частта относно която е подадено възражение като погасена по давност претенция...“.

На „В. и к.“ ЕАД е изпратено съобщение, от чието съдържание е видно, че на страната е съобщено да е подадено възражение срещу заповедта за изпълнение, към което е приложен препис от възражението.

„В. и к.“ ЕАД е предявило иск за вземанията си по издадената заповед за изпълнение, така, както те са индивидуализирани по размери и период със заповедта за изпълнение.

С обжалваното протоколно определение съдът е прекратил частично производството по делото по отношение на претенцията за заплащане на незаплатена питейна вода, отведена и пречистена вода, претендирана за отчетен период от 30.04.2024 г. до 04.04.2025 г, ведно с натрупаните лихви за забава за периода от 25.04.2024 г. до 04.04.2025 г.

Приел е, че с оглед направеното в подаденото от ответника възражение признание за съществуването на задълженията за тази им част, за ищеца не е налице правен интерес от предявяването на иск за тази част от вземането.

При така установените обстоятелства съдът направи следните правни изводи:

Частната жалба е допустима, тъй като е подадена от процесуално-легитимирано лице, в предвидения срок за обжалване, срещу подлежащ на инстанционен контрол съдебен акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна, поради следните съображения:

Законът предвижда, че заповедта за изпълнение влиза в сила ако не бъде подадено възражение в срок или подаденото възражение бъде оттеглено.

При предявен иск за установяване на вземането, заповедта за изпълнение влиза в сила след влизане в сила на съдебното решение за установяване на вземането, като постановилият го съд издава изпълнителен лист за същото.

В случая длъжникът Областен управител на област Стара Загора е подал възражение срещу заповедта за изпълнение в срока по чл.414 от ГПК, като в съдържанието на документа е записано, че се признават задълженията по отношение на претенцията за заплащане на незаплатена питейна вода, отведена и пречистена вода, претендирана за отчетен период от 30.04.2024 г. до 04.04.2025 г., ведно с натрупаните лихви за забава за периода от 25.04.2024 г. до 04.04.2025 г., но не са конкретизирани по размери частите от двете вземания, чието съществуване се признава.

Обжалваното определение се преценява от въззивният съд за неправилно, т.к. в случая съдът не е формирал воля за каква част от всяко от двете парични притезания прекратява производството по делото.

Исковата претенция се отнася за парични вземания, поради което частично прекратяване на производството е допустимо при индивидуализиране на частта от вземанията, за които се отнася, чрез посочването на съответните частични размери от претендираните с иска вземания, и периодите, за които те се отнасят.

Само по този начин би се обезпечили изпълнението на процесуалното задължение на съда да издаде изпълнителен лист за частта от вземанията, за които заповедта за изпълнение е влязла в сила.

Принципното разбиране на първоинстанционния съд, че за ищеца не е налице правен интерес от предявяване на установителен иск за частта от вземането, която не се оспорва, е правилно и съответстващо на закона.

В случая обаче още заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК е било нередовно, т.к. в него не е налице пълно посочване на обстоятелствата, на които се основава искането, а именно индивидуализиране на претендираните парични вземания по размер по отделните им периоди на дължимост /помесечно/, с оглед периодичния характер на главното вземане.

Тази непълнота на правно-значими обстоятелства се е пренесла в съдържанието на издадената заповед за изпълнение.

Такава непълнота на правно-значимите обстоятелства е налице и в подаденото възражение, т.к. в него длъжникът също не е посочил размер на вземането, за което не оспорва издадената заповед за изпълнение.

Поради тези непълноти в изявленията на двете страни при посочване на обстоятелствата, на които основават своите искания, и пропусъкът на заповедния съд да ги попълни, той впоследствие се е оказал в обективна невъзможност да даде на заявителя ясни указания за каква част от вземанията следва да предяви установителния си иск, предвид че с подаденото си

възражение длъжникът е оспорил заповедта за изпълнение частично.

Предвид липсата на ясни и точни указания заявителят е предявил иска си за установяване на вземанията, така както са били индивидуализирани по основание, размер и период в заповедта за изпълнение.

По-горе упоменатите опущения на страните и на заповедния съд са обусловили и обективната невъзможност на съдът, разглеждащ иска за установяване на вземането, да посочи за какви размери от главницата и лихвите за забава, отнасящи се съответно за периодите от 30.04.2024 г. до 04.04.2025 г., и от 25.04.2024 г. до 04.04.2025 г., се отнася прекратяването на производството по делото.

Частите от двете вземания, за които не е налице спор между страните относно съществуването им, следва да бъдат уточнени по размер и по период, едва след което следва да бъде постановено частично прекратяване на делото поради липсата на правен интерес от предявяването на установителния иск по чл.415 от ГПК.

Това може да бъде постигнато посредством оставяне на исковата молба без движение и даване на указания на ищеца да уточни обстоятелствата, на които основава иска си, чрез посочване на индивидуализиране на претендираните парични вземания по размер по отделните им периоди на дължимост /помесечно/, или по реда на чл.145, ал.1 и ал.2 от ГПК чрез поставяне на въпроси на страните и приканването им да конкретизират твърденията си.

По изложените съображения въззивният съд намира обжалваното определение за неправилно, поради което същото следва да бъде отменено, а делото да бъде върнато на Районен съд –Стара Загора за продължаване на съдопроизводствените действия.

Водим от горните мотиви и на основание чл.278, ал. 4 от ГПК и чл.271, ал.1 пр.2-ро от ГПК Окръжен съд – Стара Загора

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ протоколно определение рег.№ 2319/16.12.2025 г., постановено по гр.д. № 3110/2025 г. по описа на Районен съд – Стара Загора, с което е прекратено частично делото по отношение на претенцията за заплащане на незаплатена ползвана питейна вода, отведена и пречистена вода, претендирана за отчетен период от 30.04.2024 г. до 04.04.2025 г, ведно с натрупаните лихви за забава за периода от 25.04.2024 г. до 04.04.2025 г.

ВРЪЩА делото на Районен съд – Стара Загора за продължаване на съдопроизводствените действия.

Определението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____